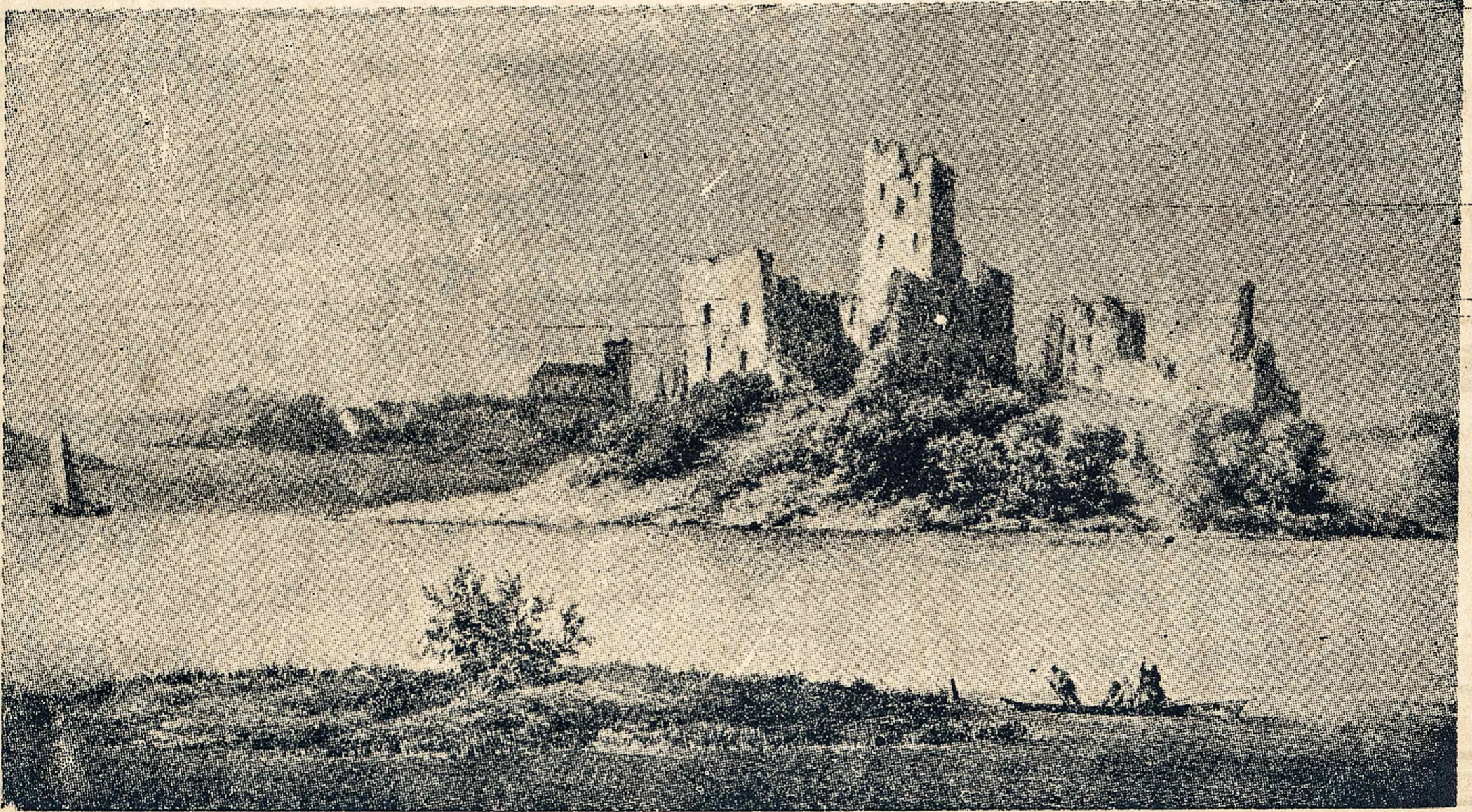

MĀSAK LIETUVA

NR. 37

**MŪSU KAINOS
atatinka mūsų**

**PAGAMINTU
BATU tikrai
vertei**

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda.
Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados
pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682

LOJA: AV. ZELINA, 73

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVISKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Lituana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:

RUA VENDA NOVA, 116 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00

KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5

ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

Ž I N O M A

Siuvėja VERONIKA BACEVIČIENĖ,
iš MOOCOS, RUA da MOOCA 3206
nr., persikėlė į Av. ZELINĄ 60 nr.
(prie Rei do Prego).

Praneša savo klientams.

VIENINTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal, 3967
SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1949 (II m.)

São Paulo (Brasil) Geguzės 28 d. (Maio)

Nr. 11 (37)

SAKALAS

Budékime!

Gyvename didelių pasaulio sukrétimų laikotarpyje. Mūsų laikai yra didžiausių pasaulio įvykių ir staigmenų.

XX a. dar tik įpusėjo, o jau matė ir pergyveno du žmonijos istorijoje negirdėto žiaurumo ir griovimo karus. Tačiau pirmasis pasaulinis karas tėra tik šešėlis šio praėjusio baisaus karo, tiek savo griaunamuoju darbu, tiek žmonijos pakeltomis kančiomis.

Pirmojo karo pabaigoje, Europos Rytuose, prasideda idėjinis karas. Tai buvo žiaurios vidaus skerdynės, kurios pasibaigė vidaus santvarkos pakeitimu pačioje Rusijoje.

Ten išviešpatavo jėgos, pasistatę sau tikslą sugriauti pasaulyje nusistovėjusią santvarką ir įvesti tokia, kurią laisvo žmogaus protas yra jau atmetęs, kaip neatatinkančią socialinei žmogaus prigimčiai.

Tai prancūzų revoliucijos gemalas, daug griežtesnėje formoje ir su tuo tik skirtumu, kad Prancūzijoje jis žuvo tepalikės žmogaus sieloje pėdsakus, gi Rusijoje išvirto į paviršių, lyg pikšašis ir atnešė biaurų vaisių — sužalojo rusų tautą ir nubloškė ją į baisų skurdą ir žmogaus nuvertinimą.

Geležinės uždangos valstybė užsidarė savo rubežiuose kinų siena, lyg sukalkėjusi džiovos bacila žmogaus plaučiuose.

Trečias internacionalas apgaubė visą šios žemės rutulį, ir lyg voras per savo tinklą, vis toliau, daugiau griaua žmonijos principus, protą ir sąžinę. Tai tamsiosios jėgos. S. Rusijos nuvertintas žmogus-vergas kalė ir tebekala ginklus likusiam laisvam pasauliui pavergti. O jų puošmenys ant sienų ir tos pačios spalvos šūkliai: t a i k a! yra jų pačių sukta, bet drauge ir negudri priemonė bei priedanga savo aukai užmigdyti.

Būsiamasis karas bus idėjinis karas -- karas prieš kitaip protaujantį, prieš laisvę mylintį žmogų. Čia didelės reikšmės turės ne tik technika, bet ir vienai ar kitaip galvojančios žmo-

nių masės. Į karo pasiruošimo programą įeina ne tik ginklų kalimas, bet ir masių sukurstymas.

Tokiame krašte, kaip S. Rusija, kur žmogus seniai yra paverstas vergu-robotu, pašalinės įtakos mažiau gali pasireikšti. Priešingai — laisvo krašto žmogus nuo to neapsaugotas. Jis ir pats jokių varžtų neprisiimtų. Laisvųjų kraštų žmogus, ilgo karo nuvargintas, fiziniai ar moraliniai, kariauti nenorėtų, ir jis to nebijo nei viešai pareikšti. Todėl pašalinėms įtakoms čia gera dirva.

Pajutome ir pamatėme, kad garbės ir sąžinės sąvokos pasikeitė ir nustojo savo pirmąsias prasmės. Humanizmo bei laisvės sąvokos tarptautiniuose santykiuose tėra tik priemone veidmainystei maskuoti.

Jau tarpas metų, kai mes savo krašto rubežius peržengėme ir esame svetimais tarpe svetimųjų.

Pirmą kartą istorijoje lietuvių tauta taip išsiblaškė. Našlaičiai nesuranda savo tėvų, sodybų, bei griuvėsiuose artimųjų lavonų.

O Tėvynėje?

Tėvynėje šeimininkauja Snieškaus išmaldauti budeliai. Jie, kaip pats Sniečkus teigia, atvyko lietuvio "perauklėti".

Ačiū, Ponai Budeliai! Lietuvos laukų artojui jokių "auklių" nereikėjo, nereikia ir nereiks. Jis pats puikiai skiria vištos kiaušinių nuo žąsies, o vieversėlio giesmę, nuo internacionalo. Palikite jį ramybėje ir laisvėje.

Nūdien lietuvis, nelyginant Vinco Krėvės sugautas Aras:

L a i s v a s g i m e s, l a i s v a s
a u g e s, n i a u r i a l a i s v e t i k
j i s i r m y l e j o.

Todėl jeigu brolis Tėvynėje, nežiūrint milijoniškų aukų, nepajėgia numesti priespaudos naštos, tai mes, būdami laisvėje, turime padėti.

Mūsų kova — visų už vieną ir kiekvieno už visus, nežiūrint įsitikinimų!

Tad už Tėvynės laukus, už Bočių šalį, už Lietuvos Laisvę! BUDÉKIME!

Aidai Bernardas Brazdžionis

Ar ne jūs ten, girios, atsišaukiat
Tolimais aidais gelmėj širdies,
Ar ne jūs, tėvynės upės, plaukiat
Spindesy auksinio rytmečio žvaigždės?..

Ar ne jūs ten, žydinčios sodybos,
Raudat, išblaškytos pelenuos,
Ar ne jūs, langai, nakčia bailiai sužibę,
Man visam kely mirgėsite sapnuos?..

Ar ne tu, šventa tėvynės duona
Baudžiavų rytais namie malta, rupi,
Ar ne tu tenai iš aukšto kluono
Ajarais ir kmynais man kvepi?..

Ar ne jūs, seni Rūpintojėliai,
Ar ne jūs, koplyčios pakeliuos,
Dievo ranka rodėt mažai lauko gélei,
Dievo žodis esat šios nakties gilios?..

«MŪSŲ LIETUVA» GALIMA ĮSIGYTI SĂO PAULO
LAIKRAŠČIŲ KIOSKUOSE ŠIOSE VIETOSE:

MIESTE Prie pašto Avenida Săo Joăo
PRAÇA DA SE Viduryje aikštės kioske
SIUVYKLA VILNIUS Av. Duque de Caxias, 237
BOM RETIRO Rua Silva Pinto ir José Pau-
lino kampas.

JOTEIKOS RESTORANE R. dos Italianos, 711
ESTAÇÃO DA LUZ prie įėjimo
ESTAÇÃO DA LUZ prie tilto
CASAS SĂO JORGE R. Săo Caetano, 526 ir 510
MOÓCA prie autobuso 93 sustojimo vietos
VILA ANASTACIO pas platintojus
VILA ZELINA Largo Săo José prie auto-
buso sust. vietos
ir Mokus lietuvių mokyklų pas Bronių Stankevi-
čių, rua Lituania, 67.

RIO DE JANEIRE «Mūsų Lietuva» galima
nusipirkti arba užsiprenumeruoti pas A. Gaulių
Rua Piratini, 371 — casa 1.

''MŪSU LIETUVOS'' Spaudos Balius

Įvyks birželio mėn. 25 d. 20 val. Mokoje,
Lietuvių mokyklos salėje, Rua Lituania 67.

Bus suvaidinta 3 veiksmy istorinis vei-
kalas

Amerika Pirtyje

Veikalą režisuoja p. A. Žibas.

Po vaidinimų bus galima pasišokti ir
atsigaivinti ''Mūsų Lietuvos'' bufete.

Laiku apsirūpinkite pakvietimais, ku-
riuos galima gauti ''Mūsų Lietuvos'' re-
dakcijoje ir pas platintojus.

Tautieti, pats dalyvauk ir kitus para-
gink atsilankyti.

Tikrasis Grizimas

~ Pranas KOZULIS ~

Matau didžiulę laiko upę,
srovenančią tolyn be atvangos —
jos krantuose nuilęs paukščiai tupia

sugrižę iš nežmoniškos ilgos
kelionės, trukusios jų visą amžių.
Sugrižta jie be grožio ir jėgos

ir pusgyviai į krantą nusileidžia.
Aš nežinau ar jie beatsigaus —
tiksliai žinau: jie niekad nebeklaidžios,

nes jų kelionė baigės ir daugiau
nenusigąs šiaurės tamsybės veido,
nei mirtimi grąsinančio žmogaus.

DAINA APIE ARĄ

VINCAS KRÉVÉ

Toli, toli, ten, kur saulė teka, yra kalnuota šalis, tokia graži, kokia ir sapne nesivaidina mūsų krašto žmonėms. Toje šaly augštie kalnai. Ant tų augštumynų, ant tų kalnų žilųjų viršūnių nei žmogus neužlipa, nei žvėrys neužbėga, nei paukštis neužlekia. Tik debesys ten nakvoja, tik žiema amžinąjį lizdą ten susivijo, ir laisvi tik arai ten savo vaikus peri.

Tarpu augšto kalno viršūnės kietųjų uolų augo lizde Aras. Kai jis buvo mažas, ir silpni sparnai, plunksnomis neapaugę, dar jo nekėlė, dairėsi aras mėlynosna dangaus erdvėsna, kur kur augštai, augštai, augščiau augščiausių kalnų viršūnių lekiojo seni stiprūs arai. Ir svajojo tada Aras:

— Kai aš užaugsiu, pasiūgėsiu kaip seni arai, augštai padangėse lekiosiu.

Svajodamas džiaugėsi Aras, kad aru gimė, ir laukė tų laikų, kai aru ims augštai skrajoti, kur žmogaus akis nepasiekia, kur silpnas paukštis neprilekia.

Praėjo daugel laiko, sustiprėjo Aro sparnai, ir lekiojo Aras augštai mėlynose padangėse, kur tik seni arai skrajojo. Bet jau nebesidžiaugė tuo Aras, kad taip augštai padangėse lekioja, kur lekioja ir kiti arai. Dažnai, dažnai tupėdamas ant žilos kalno viršūnės, tapė Aras galingus savo sparnus, dairėsi mėlynosna dangaus erdvių bedugnėsna, kur šviesi saulė kelią sau mina. Ir svajojo Aras:

— Kai sustiprėsiu kaip seni arai, kai lekioti gerai įprasiu, tai aš pasikelsiu taip augštai, kur dar nė vienas aras nelekiojo. Aš nuskrisiu ten, kur dar nė vienas aras neskrajojo, aš atrasiu kelią nuo žemės į dangų.

— Tai tada visi pagirs ir sužinos, kad yra tokis Aras, visų arų aras, kuris taip augštai lekioja, kaip dar nė vienas nelekiojo, kuris žino kelią nuo žemės į dangų. . .

— Ir ateis visi, kas gyvas, ir nusilenks man ir prašys, kad kelią ten parodytau. . .

Ir taip svajojo Aras ir besvajodamas džiugiai kleketavo ir jautė, kad galybė auga jo krūtiniėje, kad širdis verda narsumu.

Ei, nėra to pasaulio, ko neišdrįstų Aras, tarpu visų arų aras.

* * *

Tarpu tų kalnų, kur gyveno Aras, buvo vienas kalnas, visų kalnų augščiausias. Jisai buvo tarpu tos šalies visų kalnų, kaip Aras tarp arų.

Kai šviesiai žverbėjo sniegais jo viršūnė, skęsdama saulės spinduliuose, visi kalnai buvo grynai, giedrūs. Niekur nesirodė nei vienas debesėlis, nei viena miglė, o tos, kur nakvoja giliuose klioniuose, slėpėsi tarpu uolų ir kalnų bedugnėse. . . Bet kai apsiniaukia kalno viršūnė, miglomis supstosi, žaibais dabinasi — užsiūkanoja visa šalis, baisūs tada kalnai. Bunda vėtros ir staugdamos iš visų šalių pro žilų kalnų viršūnes veja miglas. . . Bunda audra, keliasi bangas ir baido visa, kas yra pasaulyje. . . Išsigandęs slepiasi giliai žmogus, slepiasi žvėris, slepiasi ir paukštis; visiems saulę temia audra, kuri, gimus

tarpu augštų kalnų, erdvės sau jieško ir uždama, staugdama veržiasi iš ankštų tarpukalnių plačiuosna laukuosna, erdviosna lygumosna, kur yra daugel vietos skrajoti.

Ir pasirinko su Aras vietą ant augščiausių to kalnų kalno uolų ir, pasikėlęs augščiau nei žibanti amžinų sniegų vainiku jo viršūnė, užtemė jam savo sparnais saulę.

Ir suraukė savo kaktą kalnas, ir apsiniaukė šviesus jo veidas. O kai tik jis apsiniaukė, nubudo vėtros, pasikėlė didi audra, užtemė miglomis Arui kelią, kad jisai augštai nelekiojūt, sparnais savo unksnės kalnui nedarytų, saulės netemdytų, jėgomis nesipuikintų.

— Vėi pasislėpki, Are, kur vėtra neužpučia, kur lietus neužlyja, kur audra nepasiekia. Pyksta kalnas, siunta audra. Pasislėpki, Are, jieškokis sau prieglaudos. Matai, visi arai seniai jau pasislėpė.

Puikus buvo Aras, audros nebijojo. Krūtiniėje jo seniai kovos troško, o priešą neturėjo. Iškėtė Aras stiprius savo sparnus ir nulėkė ten, kur bangos ūžė, kur audra staugė, — su vėtromis pasigalynėti, su žaibais apsikabinti, su perkūnais pasikalbėti. . .

— Vai tu, Are, ilgasparnių tu valdove! Sunki, smarki tavo kova. Vėtros plunksnas tavo faršo, bangos sparnus laužo, lietus akmenimi žemyn tave slegia. . .

Audra laukuosna lėkė, erdvės sau jieškodama ir Arą tenai nešė.

Ilgai siuto audra. . . Plaukė per laukus, per jūres, per girias. . . Plaukė toli, Arą nešė. . . Vai, toli nuklydo nuo augštų kalnų Aras, nuklydo ten, kur žmonės klioniuose gyvena. Apalpo, nuilso Aras, o nuilsęs nusileido žemėn atsilsėtų. Žmonės jį tinkluosna pagavo ir patupdė didžian gražian narvan.

* * *

Ir patupdė žmonės Arą narvan ir pastatė jį ten, kur buvo daugel paukščių — ir laukinių ir naminių.

Buvo len strazdų, vištų, žasų ir kalakutų.

Ir pastatė narvą, kur buvo įtupdytas Aras, gražių gražiausioje vietoje. Džiaugėsi žmonės, kad turi pasigavę Arą, visų arų arą. Ir lesino jį geriausiais lesalais ir girdė tyru šaltinio vandėnėliu. Bet negėrė, nelesė nieko Aras, tik daužėsi į narvo sienas; draskė vielas nagais, laužė snapu, mušė sparnais.

Nusilaužė Aras snapą, nagus apsilaužė, susižeidė iki kraujų krūtinię, apsidaužė sparnus, bet nesiliovė laisvėn veržtis.

Ir narve nenorėjo žmonių vergu būti. . . Veržėsi ten, kur mėlynos dangaus erdvės jį šaukė.

Ir matė kiti paukščiai, kaip žmonės Aru rūpinosi, ir kaip jis nepaiso jų gera, matė, stebėjosi ir Aro suprasti nesuprato.

— Kokis jis nedėkingas! — kalbėjo strazdas: — kad manim žmonės taip rūpintųsi, diena ir naktį jiems švirktau.

— Ir ko jam dar reikia! — kalbėjo antys:

— žmogus lesina jį, kuo tik jisai nori. Kad būtų netokis puikus, tai jo žmogus ir narve nelaikytų. Sako, jisai kalnuose gyvenęs. Argi ten taip gera, kaip pas žmogų? Argi ten rasi tiek varliukščių, kaip čia. . .

— Ir mėšlynas gal kur geresnis yra? — kalbėjo gaidys. — Ot pakrapštytų dabar, tokius gerus nagus turėdamas. Kiek gero čia surastų! E, kvailas paukštis, savo laimės nesupranta. . .

— Ga-ga-ga! Ko dar jis nori! Ką jis ras tose padangėse? Tokių balų, kaip mūsų žmogaus laukuose, nėra niekur kitur. Mano seselės, kurios nepriklauso žmogui, iš tolimos šalies kas vieni metai čia atlekia.

— Žmogus kalba, kad šalti tie kalnai, amžina žiema tenai gyvena, — tarė pralėkdama kregždėlė, kur buvo toli buvusi, daugel mačiusi.

— Ir ko jis taip pučiasi, kuo didžiuojasi! — kalbėjo kalakutas. — Kad turėtų nors tokį snaplį kaip mano.

— Arba tokią uodegą, kaip aš! — pasigyrė povas.

— Arba nagai. . . Tai nekažinkokie jo nagai! Ir mano nemenkesni. Arba aš negaliu pasipuikinti savo skiauturė. Niekas tokios neturi. . . Ku-kuriekū!

— Neturi, neturi, neturi, — kudėkino vištos ir meiliai žiūrėjo į gaidį.

— Skiauturė! Kažinkas toji tavo skiauturė. . . Ir dainuoji, tai tik rėki. . . O gal tu tai moki švykšti kaip aš, ar gal tavo kaklas tokis, kaip mano? — užpykęs tarė žasinas.

— Tiesą, tiesą, tiesą kalbi, — pritarė jam žasys.

— Kalbėkit! Kad jūs būtute geresni, tai žmogus jus penėtų geriau. Mane pienu peni, — pasigyrė ir paleido kalakutas savo snaplį, išpūtė uodegą: — manęs ir šuo bijo! Aš jūsų visų drąsiausias. . .

Ir ėmė paukščiai ginčytis ir bartis ir būtų susikovę, susipešę. . . Bet štai žmogus išėjo ir pabėrė grūdų. Visi paukščiai pamiršo savo bėrimus ir nubėgo lesti. O prilešę jie vėl susirinko į Aro narvą ir peikė, kam jis veltui didžiuojasis, puikinasis. Kad geras jisai būtų, tai žmogus laisvai jį leistų iš narvo. . . Tik sparnus pakirstų gal kaip strazdui. . . Ir nagai reiktų pakirsti, nes su šitokiais nagais argi galima gyventi. . .

Bet Aras neklausė jų kalbos. Jis nepalytėjo nei lesalo, nei vandens. Jis nebeteko jėgų, sparnai jau nebeklausė jo. Narvo kampe tupėjo niaurus, o kraujas bėgo iš sužeistos krūtinės. . . Mirė Aras. . . Laisvės nustojęs, ir gyvenimo nustojo. Težino žmonės, kad Aras, laisvas gimęs, ir narve moka laisvas mirti ir žmonių vergu nebus. Nors ir narve kūnas, nors ir pavergtas, bet kas palauš Aro puikybę, kas jo dvasią paveržti galės?! Augštai jį lekioja, dar augščiau nei jis sparnais pasikelti gali! . .

Mirė Aras. apie kalnus, apie saulę besvajodamas. O tą, kurie čia stovėjo ir apie jį kalbėjo: vištų, žasų — Aras nei matė, nei jų žodžių girdėjo.

— Vai jūs, žmonės, pikti žmonės, kam pražudėt Arą!

Laisvas gimęs, laisvas augęs, niauriai laisvę tik jis ir mylėjo.

Nors penėtute užpenėtute, nors ir aukso būtų tasai jūsų narvas — žmonių vergas nebus Aras: augštai mintis jo skrajoja.

Vai jūs, žmonės, pikti žmonės, kam jūs nu-

Karolė Pažėraitė Ir Jos "LIKTŪNAS"

Rašo KLEMENSAS J Ū R A

Nors su praeitų metų data ir ne čia — Europoje išleistas naujausias rašytojos Karolės PAŽĖRAITĖS kūrinys — LIKTŪNAS, mus pasiekė tik šiais metais.

Romanas 198 psl., išleistas Suduvos knygų leidyklos 1948 m., Vokietijoje, E. Rebdorfe.

Trumpai apsisitodami prie šito naujo romano autorės, turime pažymėti, kad K. Pažėraitė jau ir Nepriklausomosios Lietuvos laikais buvo žinoma rašytoja-baletristė 1936 m. pasireiškusi vertingu kūriniu "NUSIDĖJĖLĖ". Iš pastarosios knygos matome, kad ir tremties sąlygose rašytoja nepraranda aukštos kūrybinės potencijos ir savo naujuoju romanu praturtina negausų mūsų tremtiniškos literatūros lobyną.

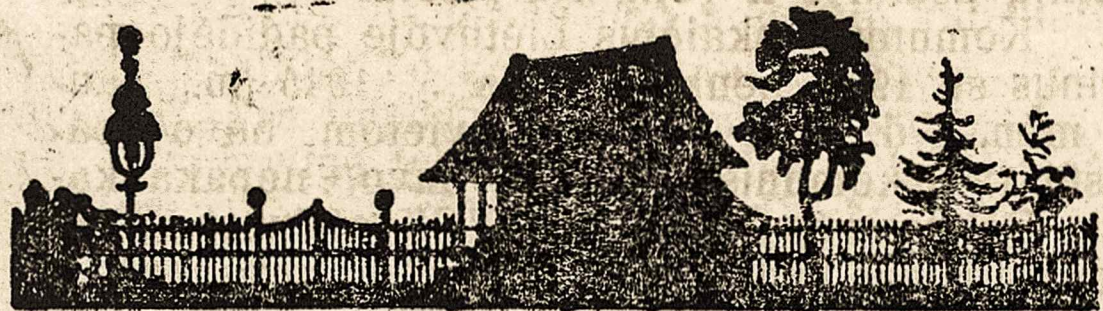
Rašytoja KAROLĖ PAŽĖRAITĖ, «M. L.» bendradarbė, dabar gyvenanti Brazilijoje, S. Paulyje.

LIKTŪNAS — psichologinis romanas. Parašytas vaizdinga liaudiška dzūkų tarme, nors tas dzūkiškumas ne visur išlaikytas, kaip jau seniau šia tarme buvo davę pluoštą baletristinių kūrinių J. Butėnas ir dar vienas kitas. Veikalo kalba sklandi, gyva ir nenuobodi, nors silpna intriga, bet skaitytoją kiekvienas puslapis patraukia. Personazai ryškūs, bet tipai daugiau neigiami. Algis — lovelasas ir nudėvėta prasmė, Zigmąs — kilnus ir kultūringas, jautrus, bet sergąs koku tai paveldėjimu, Liūda — savo lengvabūdiškumą išperkanti pabėgimu nuo atsakomybės ir nusikratymu aukščiausios meteriai pareigos — motinystės. Nejaukų ispūdį palieka ir vyriausios veikalo herojės Monės draugė — Tiškienė. Bet

kankinot Arą, visų arų arą. . .

tai anaipol nesusilpnina veikalo vertės ir įdomumo. Tik gal kiek daugiau negu reikia skirta vietos psichoanalitikai ir mažai reikšmingoms smulkmenoms, ypačiai II-je dalyje, kur išitraukia į politinius, dar gi partinius pokalbius, o tokie dialogai, kur tyčiomis iškeliami gilesnieji mintytojai, kaip H. Bergson, užkliudomi vos prabėgomis. . . Tai mažos smulkmenos, kurios liečia daugiau autorę. Be to, dar viena pastabėlė: LIKTŪNO autorė mėgsta sunkesnėse vietose vieną kitą pakopą peršokti ir kūrinys įgauna mozaikos pobūdį. A. Vienuolis yra pasakęs, kad jis labai daug vargsta tokiose vietose, kur mintis sunkiau lukštenasi ir plunksna kliūva. Tokias vietas paskui skaitydamas — sako — pats autorius jaučiasi, lyg per nelygiai suartą dirvą eidamas. K. Pažėraitė tai sprendžia paprastai: stato tašką, palieka skaitytojui dasigalvoti, o jos plunksna skuba prie naujų vaizdų, naujų minčių rutuliojimo. Tokiu būdu išvengiama daug tuščiažodžiavimo ir knyga daro gyvą, nenuobodžią, patrauklią. . .

Todėl LIKTŪNĄ kiekvienas skaitytojas mielai ims į rankas, kuri nesukels žiovulio, bet padės keletą valandų pagyventi tėvynėje, gražioje dzūkiškoje gamtoje, pabendrauti su tiesiais atviraus kaimo žmonėmis. Nors vis dėlto šis veikalas būtų buvęs šilčiau sutiktas Nepriklausomybės laikotarpiu. Dabar reikalingesni veikalai, kuriuose daugiau patrijotinio-lietuviško kolorito, kovos dvasios, tautinės lietuviškos dinamikos, veržlumo, paskatinimo ir ugdančios nuotaikos. Asmens, individo analitika šiuo metu mums per didelė prabanga, kada knyga yra tokia retenybė. Dar pora žodžių skaitytojui. Manau, kad kiekvienas šiandien gerai supranta, koks sunkus lietuviškos knygos likimas dabartyje. Šiandieninis žmogus per daug sumechanėjo, paskendo materijoje; technika nustelbė dvasią; nors liūdna, bet tenka pripažinti, kad šiandien mes, kaip ir kitos tautos, materialinę gerovę statome aukščiau už dvasinę-kultūrinę. Todėl ir lietuviškoji knyga ateina ne kaip laukiamoji viešnia, ne kaip žmogaus sielos skaidrintoja, ne kaip idėjos skelbėja, kultūros nešėja, bet — niekinama pastumdėlė. Buvo laikas, kada dėl lietuviškos knygos mūsų tėvai seneliai sudėjo dideles aukas, net savo kaulus nunešdavo palaidoti į Sibiro taigas dėl lietuviškos knygos. Netolimoje praeityje tie laikai, daug kas juos atmena. Visi pripažįstame, kad tik spausdintas lietuviškas žodis pažadino mūsų tautą iš dvasinio letargo; įžiebė tas gaivalingas laisvės troškulio viltis ir prikėlė merdinčią tautą. Dabar — gyvename vėl panašius laikus, bet. . . lietuviškoji knyga jau nėra tuo tautos dvasios gaivinančiu faktorium. Todėl ir nykstame, kaip vandens lašelis ant įkaitinto akmens. Nutolom nuo lietuviško spausdinto žodžio ir mus nejaudina, net tai, kad jau pirmoje svetur gimusioje kartoje ištirpstame svetimųjų jūroje — atrofuojamės, merdėjame, kol galutinais paskęstame svetimų tautų knibždėlyne. Ypatingai tas jaučiama čia, po Pietų Kryžiumi.

LAUKTI TRIS KETVIRČIUS METU . . .

ŠTAI, "BROLIAI LIETUVIAI"!!!

VKP (b) šeštasis Lietuvos Komunistų Partijos suvažiavimas įvyko Vilniuje, Filharmonijos salėje, vasario mėn. 6 d.

Kaip ir reikėjo tikėtis, pagal planą, suvažiavimą atidarė buožės sūnus, kurio motina pasirinko tremtį ir mirtį (mirė praeitais metais Vokietijoje), centro komiteto sekretorius Sniečkus Antanas.

Lietuvos duobkasių suvažiavime dalyvavo 466 delegatai sprendžiamuoju balsu ir 74 patariamuoju.

Gražu, o gražu mūs Lietuvėlėj. . .

Taip ir niežti, taip ir smalsu paklausti (kad ne tas atstumas), taip norėtusi išsikalbėti nuoširdžiai (ot dušy) su tais 39 broliais lietuviais sėdėjusiais už prezidiumo stalo ir šnekučiavosi tikra rusų kalba.

Bukite pažintyje:

Bogramjan, jo pavaduotojas Rogov, Pabaltijo srities NKVD viršininkas Voronin, Efimov, Krasnobajev, Pisarev, Smirnov, Kožuchov, Trofimof, Fedorov, Šupikov ir jiems panašūs.

Mandatus tikrino 17 "lietuvijų": Vasilenko, Vetrov, Agarkin, Olev, Olikov etc.

Sekretoriavo: Baranov, Bičkovskij, Mironov, Moskvinov, o 100 % lietuvių-Litvinenko pasiūlyta redakcinė komisija sudarė: Volkov, Smirnov, Šinkov ir kiti "ovai". . .

Tiems, kurie pritūpdami tvirtina, jog nūdieninis Lietuvos veidas yra lietuviškesnis, kaip niekad, labai pravartu išskaityti tas "lietuviškas" pavardes. Man dedas, jog jų gimimo metrikai yra surašyti (jei ne Kamajuos, tai kur nors. . .) Database.

Deja, už to stalo nesimatė Paleckio, Preikšo, Niunkos, Adomo Meskupo ir kitų Lietuvos kompartiečių, kurie Nepriklausomybės metais vadavo tai "skaitlingai" partijai, kurią sudarė vos 500 galvų, o pasauliui mulino akis, jog Kremliaus saulę parsivežė "visa liaudis. . ."

Antra. Jei tikėti žiniai, tai Justas Paleckis jau yra "sutvarkytas". . .

" . . . TRAUKĖ KOVOTOJUS PIRMYN"

Sniečkaus apyskaitoj paaiškėjo, kad tik viena kompartija kovojusi su vokiečių okupacija.

Gaila, kad Sniečkus tuo laiku nebuvo Lietuvoje, (o sotinosi Maskvoje Volgos vobla) kai naciai Vilniuje, Paneriuos, šaudė Vietinės Rinktinės vyrus, Maišiogaloj — policininką Mickų, Nemėninėj, Turgeliuos, Rudaminoj ir visoje Lietuvoje ūkininką, už trūkstantą bulvių centnerį. . .

Man dedas, jog dr. Germantas ir kiti 25.000 lietuvių kankinių, kurie nacių koncentracijos stovyklose rado mirtį ar džiovą, neturėjo kompartijos bilieto, išliko tauriais lietuviais, ir vienodai kovojo prieš raudonąją bei rudąją velnią. . .

Į Lietuvos Šaulių Diviziją įstojo daug lietuviškų komunistų, kaip politiniai veikėjai, "kurie traukė kovotojus pirmyn" — sako Sniečkus

Yra žinoma, kad tie "politiniai veikėjai" ne

tiek "traukė kovotojus pirmyn", bet stumte stūmė iš paskos nagano priedangoje.

Divizija laimėjo garbę kautynėse prie Kursko, Oriolo, ir Gudijoj. Klaipėdos divizijoje yra 12 S. S. didvyrių, 12.000 apdovanoti ordinais ir medaliais. Iš viso medaliais už Vokietijos pergalę apdovanoti 32.860 sov. Lietuvos piliečiai.

"SMAIGALIŲ NUTAİKYTI . . ."

"Partija sudavė triuškinamą smūgį buržuaziniams nacionalistams, kovoje prieš reakcinę dvasininkiją, mobilizuoja liaudį prieš buožes". (Kulaki). "Žemės ūkio mokesčiai savo smaigaliu nutaikyti prieš buožes".

Vokiečių opupacijos metu sumažėjo arklių 42%, raguočių — 41%, kiaulių — 60%. Per dabartinius trejus metus arklių padaugėjo 28%, kiaulių — 70%, karvių — 25%, avių — 26%.

Yra 104 sovchozai. 1948 m. viduryje 47 sovchozai dirbo jau su nuopelnu (kiti teduoda nuostolių). Tik 23 sovchozai atidavė duokles ir pylavas. (Kolchozų 1948 m. pradžioje buvo 20, metų pabaigoje 524, o ligi partijos suvažiavimo 926.)

Juose sujungta 22.868 ūkiai. Yra dar 561 iniciatyvinės grupės. Daugiausia kolchozų Šiaulių ap. — per 100. Antroje eilėje — Mažeikių ap. Kai kuriuose valsčiuose visi ūkininkai kolchozuose.

Susidaro išpūdis, jog kolchozas yra toks saldus dalykas, į kurį lietuviai veržte veržiasi, it musė prie medaus!

"Kiekvienam kolchozui reikalingas gausus aktyvas ir budrumas, kad į kolchozus neįsibrautų buožinis elementas".

"Smaigaliu" nutaikoma ir privačioje prekyboje: "Išstumama individualinė prekyba" — sako pranešime.

"LAUKTI TRIS KETVIRČIUS METŲ..."

Ligoninėse ir sanatorijose 9.4448 lovos, t.y. 3225 daugiau kaip per V-jį suvažiavimą 1940 m. Paruošta 400 gydytojų. 1949 m. dar bus 267. Bet gydytojų dar trūksta. Trūksta medicininių priemonių. Sveikatos punktams trūksta kuro, patalpų, transporto. Sveikatos ministerija tuo nesirūpina. Medicinos pagalba nemokama, bet yra biurokratinių ir nežmoniškų faktų.

Kai invalidas Apockis su 6 vaikais paprašė pašalpos, šiauliškis ispolkomas dėjo rezoliuciją: "LAUKTI TRIS KETVIRČIUS METŲ". Kėdainiuose išmesta iš buto Baranovičienės šeima — 2 vaikai — už nuomos nesumokėjimą, nors pati Baranovičienė tuo metu buvo ligoninėje.

IDEOLOGINĖ VEIKLA

"Uždavinys ideologiniame fronte-kova su buržuazinio nacionalistinio auklėjimo liekanom. Mums reikia sukurti vietinius kadrus... Atskiros partinės organizacijos neįvertina idėjinės veiklos, nėra veiklumo nedirbantiems... Reikia baigti su apsimetimu ir plepėjimu, reikia demaskuoti tariamąją tautos nepriklausomybę ir vieningumą buržuazinėje santvarkoje... Turime 25.000 agitatorių iš 722 agitkolektyvų. Reikia nešti liaudžiai bolševikinės tiesos žodį. Bet mes neturime reikalingo lankstumo ir veržlumo. Reikia mobilizuoti mases į lemiamą kovą su pasilikusiais prietarais ir demaskuoti katalikų dvasininkų reakcingumą. Reikia mases auklėti draugiškumo

su rusų tautos dvasia."

Vargas tau, lietuvi!

Baudžiavos metais tu buvai keliamas medin, vertė kukuoti gegutės balsu, o girti ponaičiai, nuo Varšuvos, taikliais šūviais išmesdavo žemėn.

Nūdien vėl, tų pačių dvarų alėjose, kolchozuose, tik jau kitų ponų, esi įkinkytas ir įstatytas į vergo vežimą ir nedalią. Nūdien tu privalai persiauklėti, idant tavo kūnas būtų atsparus Smirnovų kirčiams, o tavo dvasia liktų draugiška Maskvos valdovams! Tu privalai džiaugtis, kad tave nužmogino, iš laisvo ūkininko padarė kumečiu-baudžiauninku. Nūdien tu, lietuvi, turi teisę ne į savo karvutės pieną, bet į melžimą, o savo kūdikių alkį ramini ubagienės šaukštu.

Pieną, ir tavo, brole, paskutinį kraujo lašą geria svetimi komisarai ir jų meilužės. . .

MIČIURININĖ DVASIA

S p a u d a. "Išleista 49 laikraščiai ir žurnalai, viso 650.000 egz. . . . Laikraščiai demaskuoja katalikų dvasininkų reakcingumą, bet respublikiniai laikraščiai nepakankamai kovoja su buržuaziniais įpročiais".

Per keturis metus išleista 1500 pavadinimų leidinių. Išversta 95 marksizmo leninizmo klasikais Masiniu tiražu išleistas Marksas, Engelsas, Leninas ir Stalinas. . . Leninizmo veikalų leidimas atsilikęs. Išversta daug rusų literatūros, bet knygų pardavėjai blogai dirba.

M o k y k l o s. Aukštojoje mokykloje 9236 studentai. "Tačiau Vilniuje nekokia disciplina. Kai kurie profesoriai nepakankamai kovoja su buržuaziniais įpročiais, tiriamasis darbas atsilikęs. Kai kurios disciplinos dėstomos iš supuvusio buržuazinio požiūrio. . . Žemės ūkio institutas labai lėtai pereina į mičiurininę dvasią... Rusų kalba atidaro duris. Mokymo centras turi būti rusų kalba. Jis virto svarbia priemone Cvirka, S. Neriai ir kt."

Taip! Salomėja Neris Stalino garbei parašė Kantatą, o Juozas Tallat-Kelpša muziką. Sovietai giriasi, jog šitas kūrinys yra labai puikus. Kaip rusų kalba, taip ir muzika atidaro visur duris. . . net į grabą. . . Jie "mirė staigia mirtimi".

"VRAGI" VALSTYBĖS TEATRE

"Valstybės teatrui 1947 m. buvo suteikta Stalino premija už Gorkio "Vragi". . . Nėra knygų apie kolchozų gyvenimą meniniais vaizdais, nepakankamai demaskuojama buržuazija ir katalikų dvasininkijos reakcingumas. . . Žurnaluose ir kino kronikose žiauri klaida — nerodoma stachanoviečių daržo, nei kolchozinės kūrybos. . . Ligi šiol neparašyta Lietuvos komunistų partijos istorija. . . Nesukurtas Lietuvos istorijos vadovėlis. . . Užtušojamas lietuviško proletariato augimas. . . "Goslitzdatas" vadovaujamas be principų, buv. vy. redaktorius Drazdauskas prašmugeliuodavo buržuazinę ideologiją. Pelėdos, Valančiaus ir kitų veikaluose buvo nemaža reakcinių požiūrių ir religinių prietarų."

"Komunistų skaičius Lietuvoje padidėjo palyginus su 1940, penkis kartus. . . 1945 m. sausio mėn. 1 d. vadovaujamom vietom buvo pasiųsta 1200 komunistų, bet. . . buvo nepakankamas. Dėl to mūsų prašomas VCK atsiuntė savo vadovaujamus kadrus vietiniam kadram paruošti".

Lietuviai Venezueloje

Rašo VYTAUTAS SAKALAS, «M. L.» spec. bendradarbis Venezueloje

Lietuviai krepšinio nugalėtojai.

Estado Carabobo krepšinio turnyrui pasibaigus, lietuviai krepšininkai laimėjo "B" klasės meisterio titulą.

Buvo žaidžiama su 3 "B" klasės komandomis: Escuela, Normal, Viejitos ir Nichos Cola.

Su visomis komandomis sužeista po tris kartus, išskyrus Nichos Cola, kuri matydama aiškų pralaimėjimą, (pereitų metų "B" klasės meisteris) paskutinėms rungtynėms neatvyko.

Lietuviai krepšininkai garbingai ir užpelnytai nepralaimėjo nei vienu rungtynių, bendru 221:133 krepšių santykiu.

Lietuvių komandą sudarė šie krepšininkai: Algis Šliogeris (kapitonas), Antanas Šulcas, Antanas Baziliauskas, Leonas Baziliauskas, Vytautas Sakalauskas, Algis Žalnierius, Vytautas Lesiūnas ir Kęstutis Stankevičius.

Lietuviai krepšininkai labai gražiai užsirekomendavo vietinių tarpe ir turi daug simpatijų. Žaidimo metu buvo išlaikytas sportinis taktiškumas bei mandagumas: nerėkavo, nesibarė ir nesikalbėjo. Žaidė tikrai džentelmeniškai, bet ir energingai, kas patiko vietos sporto mėgėjams.

Vietiniai krepšininkai žaidė priešingai, tarsi galvų ir nervų būtų netekę. Žaidė žiauriai ir sportinio mandagumo nežiūrėjo. Aikštės teisėjai žymiai palaikė vietinius, nes norėta, kad žūt būtų lietuviai pralaimėtų bent vienas rungtynes.

Žaidžiant paskutines rungtynes, Viejitos dėjo ypatingas pastangas laimėti, panaudodami bokšą ir stumdymąsi.

Krepšininkui A. Šulcui nuplėšė nuo krūtinės lietuvišką trispalvę net su gėbalu baltai. Aikštės teisėjas į tai reagavo kaip į paprastą ginčą. Bet visai kitaip į tai atsiliopė sporto reporteriai, ir rytojaus dienos vietinė bei sostinės spauda, puikiai atsiliopė apie lietuvius krepšininkus, pažymėdama, jog nežiūrint panaudotų prieš lietuvius bokso ir imtynių, visgi lietuviai turnyrą laimėjo ir tapo Estado Carabobo "B" klasės meisteriu.

Apie vietos krepšininkus reikia pasakyti, kad jiems žymiai trūksta sportinės kultūros ir drausmės. Nebent mūsų europiečiai galės jiems šiame reikale padėti. Sakau, šiek tiek, todėl, nes iki europinės kultūros lygio juos dagyvendinti būtų neįmanoma. Kad jie būtų blogi krepšininkai, negalima pasakyti, bet jų žaidimo technika yra per daug žiauri. Rungtynių metu, žaidžiant "A" klasės komandoms, buvo prieita net iki muštynių ir apstumdytas aikštės teisėjas. Inirtusi publika pradėjo rėkti nežmoniškais balsais, priitariant atsineštom nuo dviračių birbynėm.

Iš Sniečkaus pranešimo matome, kad lietuviams išnaikinti, o komunistiniu terminu — "perauklėti", yra importuojami "kadrai", kurie žmonių likvidavime turi daug patirties, o labai maža širdies. ...

Pagal Eltos biuletinį — AL. KÉDAINIS

Iš publikos girdėjosi rėkiant:

— Pasimokykite iš lietuvių! Nemokšos! ir t.t. Lietuviams laimėjus turnyrą, bus įteikta laimėjimo taurė ir pakviesti į "A" klasės komandų skaičių.

Nuoširdžiai linkėtina mūsų išeivijos atžalynui nenuleisti rankų ir dar su didesne energija ir viltimi siekti laimėjimų.

Valencia

TURIME LIETUVI KUNIGĄ

Jau metai su viršum laiko kai lietuviai Venezueloje nuoširdžiai laukė ir ilgėjosi lietuvi kunigo. Net ir vilties buvo nustoję ir manė, jog yra Dievo užmiršti tame egzotiniame ir tolimame nuo Tėvynės krašte.

Pradžiugino lietuvių širdis, lyg naujos gyvybės kas būtų įliejęs į širdį. Ir tikėti ir ne — lietuvių tarpe kartojama žinia, kad atvyko kunigas Antanas Sabaliauskas.

Balandžio 23 d., vakare, Don Bosco kolegijos banžnyčioje susirinko nemažas skaičius lietuvių, kur konferencijos metu kun. Sabaliauskas pasakė daug gražių minčių. Po konferencijos, dvasiniai sustiprinti,ėjo išpažinties, o rytojaus dieną priėmė šv. Sakramentą.

Mišių metu gražiai giedojo solistas Romas Jonis ir žmona Margarita. Po bažnytinių apeigų kun. Antanas Sabaliauskas pakvietė nusifotografuoti ir pasidalinti savo vargais ir džiaugsmais.

SKAUTŲ VEIKLA

VALENCIA.

Atvykęs į Venezuelą paskautininkas Vladas Venckus tuoj ėmėsi organizuoti ir burti draugėn lietuvius skautus.

Tuo reikalu kreipėsi į Venezuelos Skautų Vadiją, iš kur gavo malonų sutikimą.

Laikinais lietuviams skautams vadovauti yra paskirtas paskautininkas Vladas Venckus, o skautėms — vyr. skiltininkė Genovaitė Diržienė.

Laiškas iš Lietuvos

Tremia Lietuvon grįžusius.

Vienas mūsų skaitytojas gavo laišką iš Lietuvos, rašytą vasario mėn. Laiške rašoma:

«Mūsų Lietuvoje labai geras gyvenimas. Ponų pas mus nėra, visi draugai. . . Pavalgom visko ir apsirėdom viskuo. Kas grįžo, čia negyvena. Esam drašus, kaip zuikiai. Daug važiuojate, iš kur negrižta. Būkite sveiki, kantrūs ir laimingi, jūs dabar čia nereikalingi. Eina kalbos, kad mus kažkokie ponai nori padaryti vergais. Būdėkit, tada jūs būsit mums nereikalingi, mūsų viltis — jūs. Mes prašom ir reikalaujam — negrižkit dabar. Kada vergijos pančiai pradės skambėti, skubėkit į Lietuvą. Kantrybės, ištvermės».

«D.»

D. D. T. - LĖTI NUODAI

Rašo J. ANTANAITIS

Su daugeliu naujausių mokslo radinių pravartu būti labai atsargiam.

Pereitojo karo metu, kaip žinoma, didelės reikšmės dalykas buvo D. D. T. atradimas, plačiai pavartoto vabzdžiams naikinti. Čia Brazilijoje mums jis pažįstamas detefono, flito ir kitokiais vardais, o Europoje jis žinomas "Gerasol" ir "Neucid" pavadinimais.

Šio vabzdžių ir kitokių smulkių parazitinių bišelių naikintojo pasirodymas rinkoje, be to, palyginamai prieinamomis kainomis, atrodė būsiąs tikra palaima žmonių apsigynimui. D. D. T. pasirodymas ir jo pritaikymas karo metu padėjo amerikiečiams laimėti karą prieš japonus. Ištisos salos Didžiajame Vandenyne, numatytos bazių steigimui, būdavo apvalomos nuo musių ir malariją platinančių uodų. Prieš desantų iškėlimą, kelios lėktuvų grandys perskrisdavo tokias salas, iš mažo aukščio apipurkšdamos jas D.D.T. nuodais, panašiai kaip S. Paulo estade dabar apdulkinami iš malūnsparnių kavynai naikinant parazitą, vadinamą "kavos grąžtu" (broco do café).

Kas dar turi "Mūsų Lietuvos" 27 numerį, ten ras aprašymą apie D. D. T. ir jojo lėtą vabzdžius paralizuojantį veikimą. Iš ten pakartojau pagrindinį D. D. T. nuodų veikimo nusakymą:

— DDT lengvai ištirpsta vabalo riebalingame apsaugos sluogsnyje, o po to jau patenka nuodai į nervų galus. Čia jie toliau tirpsta ir eina į kūną. Kiek palaukus įvyksta visiškas vabalo paralyžius. Kaip matome, nuodai veikia gana lėtai, bet užtikrintai. —

Iki šiol buvo tvirtinama, jog DDT nesąs pavojingas žmonėms ir gyvuliams.

Tačiau buvo pastebėta, jog jautresnieji žmonės, o ypač vaikai, erzindavosi ir negalėdavo pakęsti detefonavimų kambariuose. Buvo taip pat pastebėtas jo erzinantis veikimas į akis. Matant, kaip paraližiškai iškrisdavo musės ir uodai, buvo sunkoka patikėti, kad šitie nuodai būtų visai nekalti, užkrite ant žmogaus ar gyvulio. Net pats jo smagiai skambas vardas D.D.T., pilnai parašytas ir išsiaiškintas pasidaro pasišiaušęs ir gazdinantis: DDT reiškia Dichlor-Diphenil-Trichlorešanas! Lietuviškai tai būtų maždaug "dvigubas chloras, dvigubas fenilas ir trigubas chloro etanas", ir visi tie dalykai sujungti į vieną nuodą, kuriame du kartu dalyvauja chloras. Chloro dujos, kaip atmename, pirmajame pasauliniame kare vokiečių buvo panaudotos fronte ir padare milžiniškų aukų priešo pusėse.

Sunku patikėti, kad cheminis junginys su tokia nuodinga baze būtų nekenksmingas žmogaus sveikatai. Ir štai, neseniai iš Suv. J. V. ateina nors labai pavėlintas išpėjimas, kad DDT yra net labai pavojingas nuodas.

Jau 1947 metais lapkričio mėnesio amerikoniškas vaistininkų (farmacijos) žurnalas "Journal of the American Pharmaceutical Assn." padarė labai sensancingą pranešimą, nors ir po nekaltu vardu — "Studijos, patikrinimas ir sintezė apie kaikurių organinių junginių veiklumą žiurkėms nuodinti." Tą pranešimą pasirašė dak-

taras Glenn L. Jenkins ir dar keturi tyrinėtojai, visi priklausą Purduc'o Universiteto Farmacijos fakultetui.

Tie mokslininkai priėjo išvados, jog vienas iš stipriausių žiurknuodžių yra DDT sumaištyas alyvų aliejuje (azeite de aceitonas). Jų nuomone, toks stiprus nuodas neturėtų būti paleistas į nekontroliuojamą vartojimą.

Pasirodė taip pat, jog ten kur fermeriai naudojo DDT purškinti tvartus, pašarą ir melžiamas karves, norėdami jas apsaugoti nuo vabzdžių ir musių, tokių karvių piene buvo rasta DDT, o iš tokio pieno sumuštame svieste jo kiekis pasiekė 20 kartų didesnio sutirštėjimo, negu pačiame piene!

Nesenai kitas daktaras, dabartinis Vašingtono Maisto ir Vaistų Skyriaus direktorius Lehmana's pranešė, jog DDT primaištytas į maistą viena dalis milijone dalių maisto (dm) jau yra sveikatai kenksmingas, 05 dm jau yra pavojingos. Retai į žmogaus organizmą iš karto patenka didelis ir pavojingas DDT kiekis, kuris galėtų marinti kūną. Bet pavojus slypi tame, kad DDT įsiskverbimas mažais kiekiais, jis telkiasi kūne ir kraunasi kūno riebaliniuose audiniuose. Po to jo kenksmingumas gali pasirodyti staiga, lygiai kaip nurijus iš vieno karto didelį kiekį. Tada jis veikia ir į stambesnius organizmus panašiai, kaip ir į vabzdžius! Taip pat ir nedideliuose kiekiuose įsiskverbęs į kūną žaloja kepenis (figado).

Dar kitas Vašington'o Maisto ir Vaisių Skyriaus daktaras E. P. Lange atliko visą eilę bandymų su žiurkėmis. Jis maitino savo žiurkes per 23 savaites primaišydamas į jų maistą 1 dalį milijone (dm) DDT. Jas išskrodęs ir patikrinęs, rado jų kūne susikrovusias DDT atsargas 15 kartų didesnes, negu buvo kasdien įmaišoma į maistą ir visos turėjo ligotus, pažeistus kepenis. Kitas žiurkes jis vėl mėgino po tokios šėrybos su DDT gydyti. Reikėjo pusės metų maitinimo be jokių DDT pėdsakų, kol jų organizmas išsivalė nuo minėtų nuodų.

Po tokių paskelbimų padarė kitus bandymus su melžiamomis karvėmis, Texas estsdo Entomologijos Draugijos mokslininkai H. W. Claborn, H. F. Beckman ir R. W. Wells. Ten kur buvo tiesiog ant karvių purškinamas DDT, norint jas apginti nuo vabzdžių, — jų piene buvo rasti DDT pėdsakai nuo 1 iki 5 dalių milijone (1-5 dm), ką jau reikia laikyti pavojingu vartojimui. Tokį pieną vartodamas žmogus, po ketvirtį litro į dieną per keturis mėnesius, išgertų 24 miligramus DDT, o tokis kiekis jau tikrai būtų pavojingas sveikatai.

Ypatingai daug DDT randama piene, jeigu buvo purškiamas ir pašaras, kurį karvės ēda. Buvo užregistruota atvėjų, kur piene rasta iki 160 dalių milijone (160 dm) DDT nuodų.

Tokiu būdu pieno riebaluose ištirpęs DDT, lyg tikri žiurknuodžiai, gali patekti į mažo vaiko pieno buteliuką, arba į sviestą, užtepamą ant duonos riekelės!

Amerikoje jau pradėti žygiai visiškai už-

Barzduoti rusai su naganais . . .

1948 metų rudenį tikrai vykę masiniai lietuvių vežimai į Sibirą. Lietuvos gyventojų veidas esąs liūdnai pasikeitęs. Ypatingai esančios išdeportuotos masės ūkininkų.

Ūkininkai, turėję virš 20 ha žemės, beveik visi išvežti. Pasakotojas turėjęs porą pažįstamų ūkininkų Šateikių gelež. stoties apylinkėje. Ka-

drausti DDT vartojimą pieno ūkyje.

Po šitokių gazdinančių naujienų kyla klausimas, kaip elgtis su DDT, prieš muses ir uodus, flituojuant, detefonuojuant ir pan?

Suprantama, kovoje prieš vabzdžius ir parazitus, sunku būtų visai atsisakyti nuo tokio veiklaus ginklo, kaip DDT. Taip pat žinome, jog visai mėžuose kiekiuose, ir labai pikti nuodai, kartais nėra pavojingi. Bet iš to kas tapo žinoma, galime jau dabar padaryti kaikurias išvadas:

— Jokių būdu nevertoti purškinimo virtuvėse, kada maistas išdėliotas ant stalo. Pagalvokime, kokis pavojus yra, kai DDT dulkės byra į salotų lėkštę, kurias ką tik apipylėme alyva! DDT ir alyva yra stipriausi žiurknuodžiai, o mes juos nejučiomis galime į save priimti! Tas pat bus su pienu, sviestu ir kitais riebalais, nes riebaluose DDT tirpsta, į juos išiskverbia, ir padidina savo nuodingumą. Taigi, jokio detefonavimo valgymo metu, arba ten kur jis galėtų pasiekti maisto, riebalų arba mėsos atsargas.

Taip pat jokių būdu nepatartina apipurkšti miegamųjų ir gyvenamųjų patalpų sienas. Miegamuosius purškinti kelias valandas prieš einant gulti ir po to labai gerai išvėdinti. Purškinti ne visą patalpų orą, o taikinti tiesiog ant uodo ar musės, kurią norima "nušauti". Jau labai mažo kiekio pakanka vabzdį nuversti nuo kojų, todėl vartoti labai taupiai, ir net tada nepamiršti išvėdinti.

Atrodo, kad daug kur teks grįžti vėl atgal prie metalinių ir kitokių tinklelių ant langų, stengiantis užkirsti įėjimą uodui arba musei, negu juos nuodinti, statant savo pačių sveikatą į pavojų, kuris griaua sveikatą nejučiomis ir iš pasalų. Nepamirškite — paskutinių tyrimų šviesoje — DDT yra lėti, pašaliniai nuodai!

da paskutinį kartą jis pas juos užsukęs, pasitikė jau nauji šeiminkai — barzduoti rusai su naganais rankose. Belaisvis greitai nuo jų bėgęs ir neatsigrįžęs.

Vietomis tik 25% gyventojų.

Belaisviui tekę būti Kretingoje, Darbėnuose ir kitose pajūrio rajono vietovėse. Ten senųjų lietuvių gyventojų belikę vos 25%, kiti išvežti. Pačiose pajūrio srityse nebesą nei vieno gyventojų, visi išgabenti į Sibirą. Ten esanti tuščia dykuma, kurioje bolševikai kažin ką intensyviai dirba. . .

Jei dar kas liko, laukia tik stebuklo — išsigelbėjimo iš Vakarų. Nei vienas žmogus, senelis ar kūdikis, nesą tikras, kad sekančią naktį jis nebus išvežtas arba nužudytas.

Partizanai atakavo

Partizanų judėjimas, nors ir nėra masinis, esąs visą laiką. Belaisvis matęs pakartų partizanų, o su gyvais tekę susidurti du kartu.

Tryškių stotį kartą užpuolę partizanų būrys iš 12-15 vyrų. Puolimas buvęs toks smarkus, kad rusų transporto komanda, kuri lydėjusi karinį ešaloną, nespėjusi iššauti nė vieno šūvio. Partizanai nušovę vieną rusų majorą, kuris mėginęs priešintis revolveriu ir sunaikinę telefono — telegrafo aparatus. Partizanai atėmę rusams ginklus ir iš transporto pasiėmę tai, ko jiems reikėjo. Rusų kareiviams nieko nedarę, tik traukinį lydėjusį politruką ir vieną karininką užrakinę vagonė ir po to traukinį paleidę riedėti viena, be mašinistų. Tas traukinys netoli Telšių susidūręs su kitu traukiniu ir susprogęs.

Kitą kartą, belaisviui važiuojant su rusų kareiviais sunkvežimiu iš Plungės Rietavo link, juos sustabdę trys partizanai. Bolševikai nė nemanę priešintis. Partizanai atėmę ginklus, tabaką, aparatus, sunkvežimį gi padegę. Vienas partizanas griežtai surikęs: — «Kada gi jūs, plėšikai, greičiau išsinešdinsite iš Lietuvos!?» Bolševikai metę savo kepures ant vieškelio, puolę ant kelių ir šaukę: «Tavarišč, tavarišč!» Mūsų

belaisvis, kaip neutralus, atsisėdęs ant vieškelio krašto ir ramiai sau traukęs pypkelę. Partizanai pradėję juoktis ir nieko kareiviams nedarę. Kareivius paleidę eiti kur jie nori. Bolševikai visą laiką drebėję meldęsi. «D.»

Tokias žinias suteikia vokiečiai, kuriems teko būti rusų belaisvėj Lietuvoje.

Dalis Venezuelos lietuvių
po 16 Vasario minėjimo
Valencijoje

Prezidentas Gen. Dutra Amerikoje

Gegužės mėn. 15 d. lėktuvu išskrido Amerikon penkiolikai dienų Brazilijos prezidentas gen. Dutra.

Kelionės tikslas revizituoti Amerikos prezidentą H. Truman, kuris lankėsi Brazilijoje Rio de Janeiro konferencijos metu. Taip pat, kaip spauda praneša, dviejų draugingų valstybių prezidentai tarsis ekonominiiais bei politiniais reikalais.

Brazilija šiuo metu, dėl stokos svetimos valiutos, turi didelių sunkumų prekyboje su užsieniū, ypač su Amerika, kuri tepriima tik dolerius. Brazilija iš Amerikos daugiau perka negu parduoda. Todėl bus paliestas ir prekybinio balanso išlyginimas.

P. Amerikoje dažnai būna įvairių neramumų, perversmų. Dviejų didžiųjų tautų prezidentai svarsto, kaip garantuoti abiem Amerikom pastovią taiką.

Prezidentas Dutra taip trumpu laiku nespės visų klausimų išspręsti. Jam grįžus, Amerikon vyks finansų ministeris ir kiti atstovai deryboms baigti.

Amerikos vyriausybė ir tauta gen. Dutrą priėmė entuziastiškai, sutikime dalyvaujant milijoninei žmonių miniai.

Gegužės mėn. 19 d. Amerikos parlamente pasakė kalbą apie Brazilijos ir Amerikos santykius ir siekimus.

Bomba Brazilijos Konsulate Ispanijoje

Gegužės mėn. 15 d. Brazilijos, Bolivijos ir Perū konsulatuose Ispanijoje buvo padėtos sprogstamos bombos.

Dabar tų pačių konsulatų tarnautojai gauna grąšinamus laiškus. Tai daroma sąryšy su pastangomis P. Amerikai atnaujinti santykius su Ispanija.

Atentatus bei grąšinimus vykdė gen. Franco valdžios priešai.

— Rusijoje dar yra 400.000 japonų karo belaisvių.

Kinijoje

Changai miestas vis daugiau supamas. Nors dar gal ilgai laikysis, bet anksčiau ar vėliau kris. Komunistų patrankų šūviai jau pasiekia kai kuriuos priemiesčius.

Nacionalistų vyriausybė laiko visą Kiniją jau pralaimėtą, išskiriant pietinę. Visos jėgos mobilizuojamos ginti P. Kiniją.

Eina gandai, kad nacionalistų kariuomenė pasitrauks iš Changai.

Balsavimai Vokietijoje rusų zonoje

Gegužės mėn. 15 d. įvyko rinkimai į savivaldybes Vokietijos rusų zonoje. Turinčių teisę balsuoti buvo 13 milijonų. Kandidatų sąrašas, kaip paprastai bolševikų valdomuose kraštuose būna, tebuvo tik vienas — komunistų partijos. Balsuotojai turėjo pasirinkti arba balsuoti už komunistų sąrašą, arba susilaikyti, arba balsuoti prieš.

Nežiūrint bolševikų teroristinio režimo, daug vokiečių, kaip rodo balsavimų daviniai, pasisakė prieš komunizmą, kartu ir prieš rusus. Iš 13 milijonų balsavo 12 milijonų. Komunistų sąrašas gavo virš 6 milijonų, prieš balsavo 5 milijonai, o 800.000 balsų panaikinti. Rusai šiais rinkimų daviniais tapo apvilti. Tai rodo ir delsimas skelbti galutinus rinkimų davinius, kurie tebuvo paskelbti tik po 24 val. balsus suskaičius.

Tikroji Masaryko mirtis

Po metų Pragos paslaptys pradeda aiškėti. Didelis anglų laikraštis «Sunday Empire News» atspausdino vieno čekoslovakų karininko, neseniai atbėgusio iš Pragos, atsiminimus, kur rašoma, kad pereitais metais kovo 9 d. Pragos aerodrome, kada lėktuvas ruošėsi pakilti su dviem čekų lakūnais, pasirodė automobilis, iš kurio išlipo 3 žmo-

nės. Vienas jų buvo Jan Masarykas. Visi trys šoko prie lėktuvo, bet tuo metu aerodromo sargybinis pradėjo šaudyti, ir visi trys buvo nušauti.

Visa tai atsitiko dėl aerodromo mechaniko kaltės, kuris dieną prieš tai, pasigėręs, išsitarė vienam restorane: «Rytoj, skaičiuodami laikraščius, jūs nustebsite sužinoję, kad Masarykas išvyko į užsienį, ir tai dėka manęs.» Kažkas pašnibždėjo slaptajai policijai ir ši ėmėsi «mėsinėti» mechaniką. Aerodrome buvo sustiprinta sargyba.

Užmaskavo žaizdą.

Visi trys lavonai buvo nuvežti į užsienių reikalų ministeriją. Apie lakūnus taip ir neteko nieko girdėti. Gi kovo 10 d. rytą Masarykas buvo rastas prie ministerijos lango negyvas.

Kas charekteringa, kad pašarvuotas grabe Masarykas neturėjo jokių susižeidimų ir tik prie jo dešinės ausies buvo padėtas gėlių buketėlis, kad užmaskavus žaizdą, kurią jis gavo iš užpakalio. «D.»

PARYŽIAUS KONFERENCIJA

Nuėmus Berlyno blokadą, kaip iš anksto buvo susitarta, gegužės mėn. 23 d., Paryžiuje prasidėjo keturių didžiųjų (Amerikos, Anglijos, Prancūzijos, Rusijos) užsienių reikalų ministrų konferencija. Tiek trys vakarų sąjungininkai, tiek rusai, konferencijon atvyko jau iš anksto paruoštais planais. Bendra nuotaika daug skirtingesnė nuo visų kitų konferencijų, Maskvos atstovai jau nedaužo kumščiomis stalų ir nesikeikia. Jie nori, bent kol kas vakarų frontą apraminti ir visą savo energiją nukreipti į rytus, ypač Kinijon. Rusų reikalavimai Vokietijos atžvilgiu yra šie: grįžti prie Potsdamo konferencijos nutarimų, sudarant visai Vokietijai keturių didžiųjų valstybių kontroliuojantį organą. Ruhro kraštas, kur yra didžioji pramonė ir kasyklos, turėtų būti visų keturių kontroliuojamas ir naudojamas. Rusai siūlo atstatyti Berlyno komendantūrą, kurią jie patys buvo išardę, ir Centralinę Tarybą Vokietijai valdyti.

Vakarų sąjungininkai visus šiuos reikalavimus atmetė, nes rusų yra tikslas sutrukdyti vakarų Vokietijos organizavimą.

Netolima ateitis parodys, ar priešs prie susitarimo.

Lietuviai BRAZILIJOJE

Rio de Janeiro

Gegužės mėn. 15 d. suruoštas Motinos Dienos minėjimas praėjo gražioj nuotaikoj. 11 val. kolonijos kapelionas kun. J. Janilionis atlaikė motinų intencija šv. mišias ir pasakė momentui pritaikintą pamokslą. 17 val. buvo suruoštas minėjimas, kur susirinko nemažas būrys lietuvių.

Apie Motinos Dienos prasmę kalbėjo p. B. Malaiškienė. "Dainavos" choras padainavo keletą dainų ir šokėjai p a š o k o "Žiogelį", "Kalvelį" ir "Kepurinę".

Susirinkusiems reikalaujant šokiai turėjo būti kartojami. Prie šventės surengimo daug prisidėjo Gaudių šeima, V. Kizelis, kuriems "Dainavos" valdyba nuoširdiai dėkoja. Taip pat minėjimo metu buvo platinama "Mūsų Lietuva", kuri rijiečiams buvo pasiūsta oro paštu.

"MŪSŲ LIETUVOS" VAKARAS

Birželio 25 d. Mokoje, Lietuvių salėje "Mūsų Lietuva" ruošia vakarą. Programoje bus suvaidinta 3 veiksmų istorinis veikalas "Amerika Pirtyje". Veikalą režisuoja p. Žibas, o dekoracijas ruošia dailininkė p. V. Stančikaitė ir dailininkas p. A. Kairys. Be to, bus tautiniai šokiai vadovaujami p. Guigos.

"Mūsų Lietuvos" skaitytojai

turės retos ir malonios progos matyti taip kruopščiai ir meniškai parengtą veiklą.

Po vaidinimo, grojant muzikai, bus galima pasišokti. Bufetas bus laikomas "Mūsų Lietuvos".

Kiekvienas lietuvis, kuris nori matyti "Mūsų Lietuvą" nuolat tobulėjančią, privalo pats šiame vakare dalyvauti ir kitus paraginti atsilankyti.

MIRĖ INŽ. MAJORAS ALFONAS URBONAS

Praeito sekmadienio vakarą, gegužės mėn. 22 d., Vila Zelinos ir apylinės lietuvius sujaukino staigi ir netikėta žinia, kad mirė, vos tik tris savaites iš Anglijos atvykęs, inž. majoras Alfonsas Urbonas, 47 m. amžiaus.

Niekas nenorėjo tikėti, kad žmogus, kuris prieš tris ar keturias valandas buvo matytas bažnyčioje besimeldžiant, ir po pamaldų prie sventoriaus besikalbant su pažįstamais, būtų taip staiga užbaigęs gyvenimo kovą.

Su inž. majoro A. Urbono mirtimi Lietuva neteko gynėjo, o Bažnyčia susipratuio kataliko. Tragiškiausiais Lietuvai gyvenimo momentais visuomet pasiliko ištikimas Tėvynei, kovojant už Lietuvos laisvę, tiek prieš raudonąjį komunizmą, tiek prieš rudąjį nacizmą. Tai ritieris, kuklus savo poelgiuose, be priekaištų.

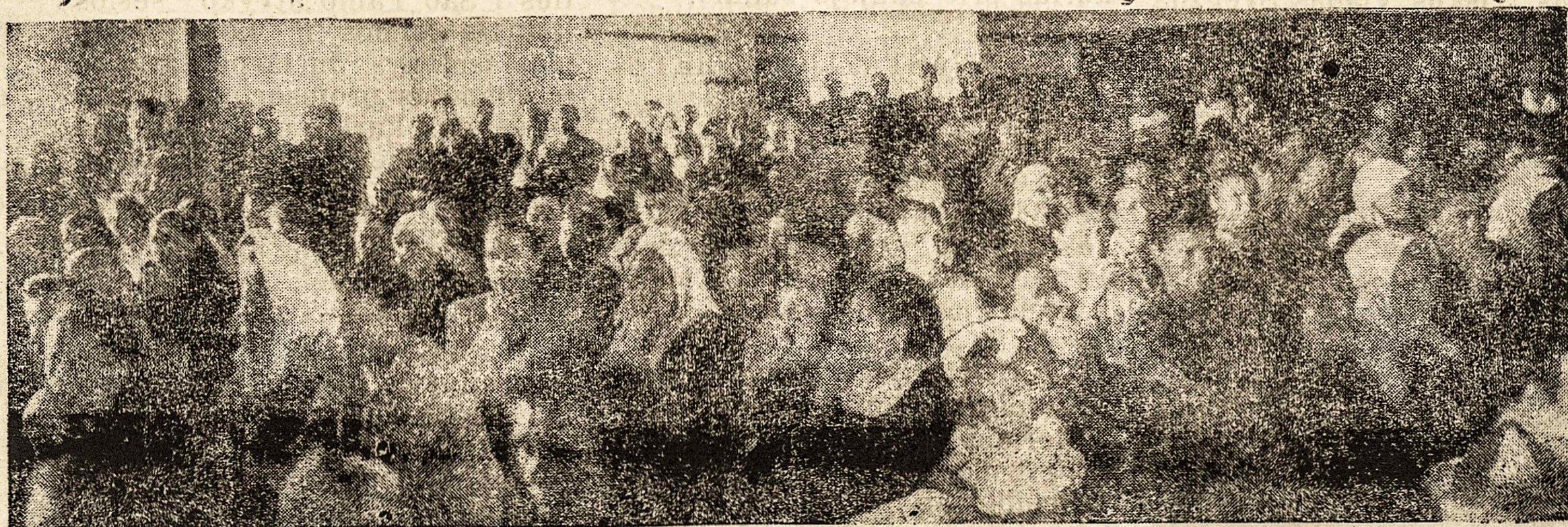
Bendruomenės choristams
ANĖLEI PAŠKAUSKAITEI
ir
JONUI ŠEPETAUSKUI

sukurantiems, birželio mėn. 4 d.,
lietuviškos šeimos židini, linkime
daug laimės —

Bendruomenės Choro Valdyba
ir Choristai

Gyvenimas buvo skaudus a. a. velionio, nes buvo atskirtas nuo savo šeimos — žmonos ir vaikų, kurie Lietuvos okupanto buvo ištremti Sibiran, ir nežinia ar yra gyvi.

Gegužės mėn. 24 d., Vila Marianos kapuose, dalyvaujant draugams ir pažįstamiems, religines apeigas atliekant kun. K. Miliauskui, buvo palaidotas

Motinos Dienos minėjimo dalyviai Vila Zelinos pradžios mokyklos salėje gegužės mėn. 8 dieną

Foto montažas — A. Žibo

DIENOS TEMA

Ar zus mūsų tauta?

Tai priklauso nuo mūsų pačių.

Jei mes užsispirsime išsilaikyti — išsilaikysime. Jei pasiduosim — žūsime.

Šiuo metu priešas visu įnirtimu žudo mūsų brolius. Jis nori kuo daugiausia išskersti, kad, jei kurią dieną ir būtų galima gauti nepriklausomybę, kad tada nebebūtų lietuvių, ar bebūtų jų tiek maža, kad nebegalėtų išlaikyti savo valstybės.

Didelį, stačiai didvyrišką darbą atlieka Lietuvos partizanai, gindami savo žemę, savo brolius, seses. Bet daug jų žūva!

Toki pat didvyrišką ir tautai būtina reikalingą darbą padarys kiekvienas tėvas ir motina, kuris šiais laikais gimdys daugiau vaikučių. Jei į vieno nužudomo lietuvių vietą gims 2.5 ar daugiau vaikų — mūsų tauta išsilaikys. Kito kelio nėra tautai išgelbėti.

Todėl jei kas sakosi mylįs savo žemę, ir norįs Lietuvai gero, o pasitenkina tik vienu ar dviem vaikais, to meilė yra tik tušti žodžiai. Tas padeda priešams naikinti lietuvių tautą.

Negali būti didesnio džiaugsmo mūsų priešams, kaip matyti lietuvius negimdant vaikų.

Gaila, labai gaila, kad mūsų tėvai, motinos užsikrėtę vaikų baimės liga. Dar skaudžiau, kad

dauguma mūsų tautos šviesuomenės — inteligentu, pasitenkina vienu, dviem vaikučiais. Kaip tik jie, kurie taip garsiai kalba apie Tėvynės meilę, turėtų šviesti gražiu pavyzdžiu ir turėti daugiau vaikučių.

Be abejo, tremtyje ir svetimame krašte gyvenimas sunkesnis. Daugiau vargo teks pakelti didesnę pulkelį vaikučių auginant. Bet be vargo nėra nieko gero. Jei Lietuvos žmonės negali savo gyvybių, tai tremtyje ir išeivijoje esantieji neturi gailėtis darbo ir vargo savo tautai padauginti.

Veltui bus dedamos piniginės aukos, veltui bus kovojama ir liejamas kraujas frontuose, jei paliksime tuščius tautos lopšius.

Ne, tas nemylįs savo tautos, tas prisideda prie jos naikinimo, kas šiais laikais, dėl savo patogumo, dėl geresnio duonos kąsnio, drabužio, ar buto negimdo tautai vaikų!

Šiandie šalia šūkiu: «kovokime už Lietuvos laisvę!» visur ir visada turi skambėti: «daugiau vaikučių mūsų tautai!»

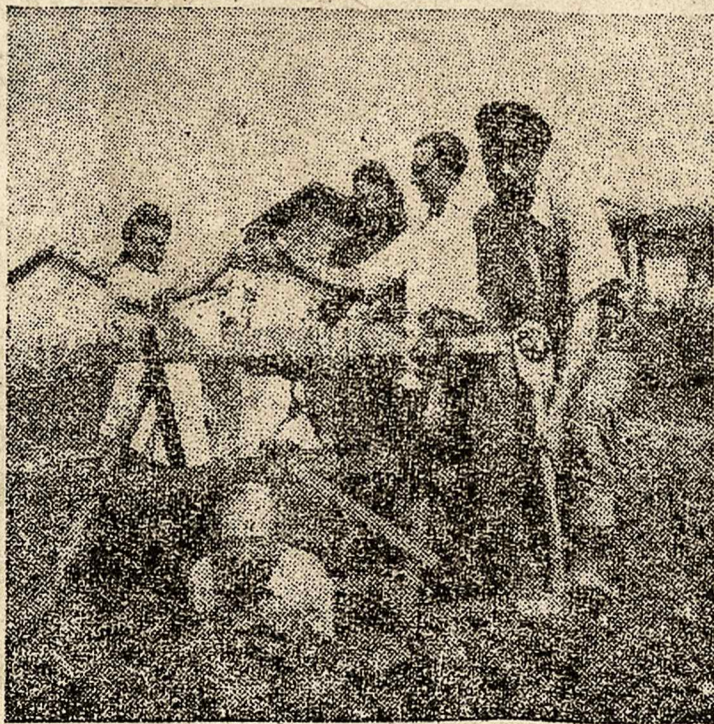
Kai prieš maždaug šimtą metų anglai užėmė prancūzų atrastą ir kolonizuojamą Kanadą, jie pasirįžo prancūzus išnaikinti. Inteligentus ištrėmė, kitus išžudė. Nutrankė imigraciją iš Prancūzijos. Uždraudė net laiškuva Prancūzijos siųsti, knygų parsigabenti. Kanadoje tebebuvo likę apie 80.000 prancūzų, su seneliais ir vaikais. Ir štai nors spaudžiami, persekiojami, Kanados prancūzai, per 100 metų, išaugo į penkis milijonus! O anglai, bijodami vaikų, smunka ir smunka. Dar kokia 10 ar 20 metų ir Kanados prancūzai pralenks anglus. Ir tai tik dėlto, kad Kanados prancūzai geri katalikai, nesibijo vaikų, turi labai skaitlingas šeimas, ne retai po 10, 15 ir 20 vaikučių! Kanadietė prancūzė motina savo pasiaukavimu sumuša anglus!

Lietuvė Motina, Tu gelbėk Lietuvių tautą! Duok jai, kiek tik gali, daugiau vaikučių!

J. KIDYKAS S.J.

DARBŠTŪS TAUTIEČIAI

S. Paulo priemiestyje, gražioje Parque das Nacoes vietoje, pieš kiek laiko nusipirko žemės sklypus naujai atvykę lietuviai tremtiniai: Petraitis Evaldas, Tiškus Vladas, Švėgžda Juozas, Petkevičius Alfonsas,

Linkevičius Juozas, Nagys Antanas ir kiti.

Nežiūrint sunkių darbo valandų fabrikuose, kai kurie tautiečiai jau yra pasistatę po namelį, o kiti ruošiasi statyti.

Tą viską atlieka liuoslaikiais, talkos būdu.

Nuotraukoje matome naujakurius prie naujojo šulinio.

VILA ANASTAZIJOS LIETUVIŲ DĖMESIUI

Vila Anastazijos apylinkės lietuviams misijos prasidės ši sekmadienį, gegužės mėn. 29 d. Misijas ves atvykęs iš Amerikos misijonierius Tėvas J. Kidykas S. J.

V. Anastazijos lietuviai prašomi pasinaudoti dvasiniu misijonieriaus patarnavimu, nes misijos truks tik vieną savaitę.

Smulkesnę programą praneš pats misijonierius pradėdamas misijas.

— Sumainyti aukso žiedus ruošiasi: Kazys Juodzevičius su

Liudvika Bartaškaite, Gregorius Nestorenko su Stefanija Didžiulyte.

ATVYKO LIETUVIAI

Šią ir praeitą savaitę iš tremties į São Paulo atvyko šešios lietuvių šeimos ir keli pavieniai asmenys. Jų tarpe atvyko ir chemijos profesorius Stonys su šeima, kurie apsistojo pas savo gimines Ambrozevičius. Mokoje.

Daugumas atvykusiųjų apsistojo Vila Zelinoje bei jos apylinkėse.

Didžiausias nuošimtis atvykstančiųjų apsistoja Vila Zelinoje ir gretimose vilose. Tai matyti ir iš mokyklos mokinių.

Kaikuriuose klasėse tremtinių vaikai sudaro daugiau negu trečdali visų mokinių.

MISIJŲ

užbaiga V. Zelinoje bus ši sekmadienį, gegužės mėn. 29 d. 3

GARIMPAR E' ENRIQUECER

O garimpeiro, na sua labuta diária está com os olhos fitos na gema grande ou na pepita volumosa. Mas a sua estabilidade financeira está no que bateia todos os dias... Seja o garimpeiro de suas próprias finanças, pe-
neirando todos os meses um pouco de suas economias, para transformá-las num sólido pecúlio. Adquira um título de PRUDÊNCIA CAPITALIZAÇÃO e no fim da jornada poderá fazer entrega aos seus, de valiosa pepita.

COMPANHIA GENUINAMENTE NACIONAL PARA FAVORECER A ECONOMIA

PRUDÊNCIA CAPITALIZAÇÃO

val. po piet, o 5:30 vakare mi-
sijos prasidés Vila Anastazijos
lietuviam vengrų bažnyčioje.

PAIEŠKOJIMAS

Andriulienė Ieva, gyv. V. Ze-
lina, Av. Zelina 150 nr.,

ieško

brolio Antano sūnaus — RAČ-
KAUSKO Vaclovo, apie 40 m
amž., gyv. Buenos Aires, Ar-
gentinoje. Smulkesnis adresas
nežinomas.

Paieškomas arba turintieji
apie V. Račkauską kokių nors
žinių, - maloniai prašomi atsi-
liepti sek. adresu:

«Mūsų Lietuva», S. Paulo,
Caixa Postal 371.

MÉGINK SAVO LAIMĘ

Bendruomenės choras norėda-
mas įsigyti piano, leidžia loteri-
jon 6 lempų radio, Zenith firmos,
su moderniška vitrola. Rifos kai-
na tik Cr.\$5,00. Už Cr.\$5,00 gali
laimėti radio su vitrola. Pats pirk
ir kitam patark.

Rifų galima gauti pas Bendruo-
menės choristus, klebonijoje, vyrų
brolijos narius.

Portugalų kalbos kursai

Naujai atvykusių žiniai pra-
nešama, kad V. Zelinos parapi-
jos mokykloje bus naujai atvy-
kusiems iš Europos portugalų
kalbos kursai nemokamai. Su-
interesuotus pamokomis prašo-

ma kreiptis į kun. P. Ragažins-
ką, kuris suteiks reikalingas
informacijas.

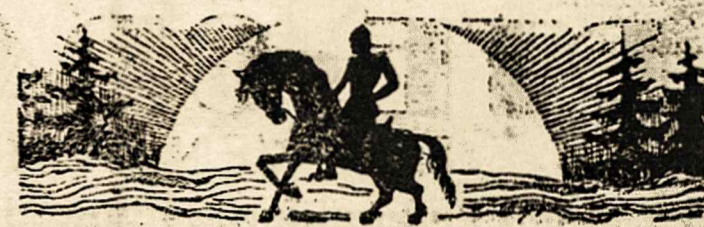
I E Š K O

Povilas Dobrega, s. Prano,
ieško

brolio Jono Dobregos, gimusio
1900 m. Utenos ap., Užpalių v.,
Nasvaičių km.

Brzailijon atvyko 1927 m.,
smulkesnio adreso nežino.

Žinantieji ieškomo gyvenamą
vietą ar jo likimą maloniai pra-
šomi pranešti «Mūsų Lietuvos»
redakcijai

UŽSAKYKITE

"MŪSU

LIETUVA"

SAVO PRIETELIAMS

**CASAS
SÃO JORGE**

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražū ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

**INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.**

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526
Rua São Caetano, 510

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés, 719
São Paulo

APLANKYKITE

Nau'iai įrengtą ir
jaukiai dekoruotą
RESTORANĄ

**Chopp
PIRATA**

Lietuviški valgiai. Malonus patarnavimas. Jauki
aplinkuma. Pavyzdinga švara. Kainos prieinamos.

Praça Carlos Gomes, 180 - Tel. 6-2843 - S. Paulo

KOMERCIANTŲ DĖMESIUI!

Didelis pasirinkimas įvairaus tipo folhinių (kalend.)

Arte Grafica

LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

RUA VENDA NOVA, 116 - V. ZELINA

Visą korespondenciją prašome adresuoti

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.

RUA VENDA NOVA, 116 - SÃO PAULO - VILA ZELINA